

Mál nr. 7/2025**Nafn málskotsaðila (M)****Nafn varnaraðila (V)****Heiti vátryggingar: Starfsverndartrygging.****Gildissvið vátryggingar.****Gögn.**

1. Málskot móttakið 8. janúar 2025, ásamt fylgiskjöllum.
2. Bréf V dags. 19. febrúar 2025.
3. Viðbótarathugasemdir M, dags. 21. febrúar 2025, ásamt fylgiskjöllum.
4. Viðbótarathugasemdir V, dags. 25. febrúar 2025, ásamt fylgiskjali.

Málsatvik.

Í málskoti og gögnum málsins kemur fram að A, eiginmaður M, lést hinn 6. október 2023 um borð í fiskiskipi þar sem hann var við vinnu. Skipið var gert út frá erlendu ríki. Á dánardegi var A með starfsverndartryggingu hjá erlenda vátryggingafélaginu V. Felur vátryggingin í sér dánarbætur vegna andláts vátryggðs af slysförum, bætur fyrir algera varanlega örorku vegna veikinda og líkamstjóns í slysi, bætur vegna tímabundinnar örorku vegna veikinda og líkamstjóns í slysi og svo sjúkrakostnaðar vegna búsetu erlendis. Í málskoti er aðdraganda andlátsins lýst á þann veg að A hafi verið í líkamsrækt um borð í fiskiskipinu. Er hann kom út úr æfingarherberginu hitti hann fyrir skipstjóra skipsins og hélt utan um brjóstkassann á sér og átti verulega erfitt með öndun. Fór A afsíðis til að jafna sig og átti nokkru síðar auðveldara með öndun og fór upp í brú skipsins. Smátt og smátt fór A að versna og fór hann að hósta upp blóði og átti erfitt með öndun. Var hann fluttur í sjúkraherbergi skipsins og sendi skipið út neyðarkall þar sem óskað var eftir þylu og Pilot-bát. Skipið var einnig sett á fulla ferð að landi. Hvorki þylu né Pilot-bátur komu þrátt fyrir margar ítrekanir af hálfu skipstjórans m.a. með símtölum og tölvupósti. Svörin sem bárust voru ávallt á þann veg að þylan væri rétt ókomin eða að hún væri að fara í loftið. Klukkan 18.00, rúmlega tveimur klukkutímum eftir að A hrakaði fór hann í hjartastopp og var endurlífgaður. Klukkan 19.00 lést A en þá hafði engin þylu komið. Talið var að um ósæðarof hafi verið að ræða og telur M, ekkja A, að unnt hefði verið að bjarga honum hefði hann komist á sjúkrahús í tíma. Vegna andlátsins hefur M gert kröfu um dánarbætur og bætur vegna ferðakostnaðar úr starfsverndartryggingu A hjá V. Af hálfu V hefur bótaskyldu verið hafnað, annars vegar með vísan til þess að ekki hafi verið um að ræða andlát af slysförum og hins vegar þar sem ferðakostnaður aðstandenda eftir andlát vátryggðs falli ekki undir trygginguna.

V telur óljóst á hverju M byggir mál sitt en telur líkur leiða að því að M telji dánarorsök A vera „slys“. Samkvæmt vátryggingarskírteini A var andlát af slysförum aðeins vátrygt. Andlát af völdum sjúkdóms falli ekki undir slyshugtak skilmálans enda ekki um að ræða utanaðkomandi atburð. Varðandi kröfu um bætur vegna flutnings á eignum A þá falli sá kostnaður ekki undir skilmálann, eingöngu kostnaður vegna flutnings á jarðneskum leifum vátryggingartaka til heimalands falli undir skilmála tryggingarinnar, sbr. grein 9.5. Samkvæmt fyrirliggjandi upplýsingum hafi sá kostnaður verið greiddur af vinnuveitanda A. Að lokum vísar V til þess að samkvæmt grein 9.4. falli ferðakostnaður aðstandenda A eftir andlát hans ekki undir ferðakostnað og annan kostnað.

Í viðbótarathugasemdum sínum vísar M til þess að dánarorsök A sé ekki staðfest með neinum gögnum nema grunsemdum eða ágiskun þess læknis sem annaðist A um borð í fiskiskipinu. Hafði M óskað eftir því við yfirvöld í því landi sem skipið var gert út frá, að framkvæmd yrði krufning en fengið þau svör að það tíðkist ekki að framkvæma krufningu, slíkt krefðist leyfis frá yfirvöldum sem tæki marga mánuði að samþykkja og kostnaðurinn myndi hlaupa á milljónum. Engar myndavélar hafi verið í líkamsræktarsalnum þar sem A var einn við æfingar. Hvort A hafi dottið og fengið þungt högg á bringuna eða misst lyftingastöng á brjóstkassann veit enginn. A hafi verið heilsuhaustur og einstakt aflmenni sem fór í ítarlega læknisskoðun á tveggja til þriggja mánaða fresti. Skipslæknir hafi skráð veikindaferli hans í slyaskýrslu í stað þess að skrá í veikindaskýrslu líkt og gert er ef áhöfn fær kvef eða aðra kvilla um borð. Í símtali hafi læknirinn sagt við M að A hafi talað um smell er hann kom út úr líkamsræktinni. Það rennir stoðum undir grun um að hann hafi dottið eða fengið lóðastöng á bringuna.

Er það því afstaða M að A hafi að öllum líkindum fengið mikið högg sem leiddi til alvarlegra veikinda sem orsökuðu andlátið.

Í viðbótarathugasemdum sínum vísar V til þess að M beri allan halla af því að krufning fór ekki fram.

Álit.

Af gögnum málsins verður ráðið að ágreiningur þessa máls lýtur að því hvort M eigi bótarétt úr starfsverndartryggingu hjá V vegna andláts eiginmanns hennar, A, þann 6. október 2023. Samkvæmt skilmálum vátryggingarinnar greiðast bætur vegna andláts af slysförum. Hugtakið slys er skilgreint á þann hátt að þar sé átt við skyndilegan, óvæntan, óvenjulegan, sérstakan utanaðkomandi atburð sem veldur líkamstjóni. Samkvæmt almennum sönnunarreglum vátryggingaréttar ber M sönnunarbyrðina fyrir því að A hafi látist af slysförum og verður því að meta hvort M hafi með framlögðum gögnum sýnt fram á að svo hafi verið. Samkvæmt slysaskýrslu, dags. 6. október 2023, er bráðabirgðagreining sögð vera „pulmonary embolism“ eða lungnasegarek. Sama greining er sett á dánarvottorðið. Er það því afstaða nefndarinnar að M hafi ekki tekist að sanna að andlát A hafi verið af slysförum, þ.e. að utanaðkomandi atburður hafi valdið veikindum hans sem svo leiddu til andlátsins. Hvað aðra þætti varðar, þ.e. ferðakostnað aðstandenda eða flutning á eigum A, þá falla þeir þættir ekki undir vátrygginguna sbr. greinar 9.4 og 9.5 í skilmálum vátryggingarinnar.

Með vísan til alls framangreinds á M ekki rétt á bótum úr starfsverndartryggingu A hjá V.

Niðurstaða.

M á ekki rétt til bóta úr starfsverndartryggingu hjá V.

Reykjavík, 25. mars 2025.
rafræn undirskrift

Guðmundur Sigurðsson

Hildigunnur Hafsteinsdóttir

Heiða Óskarsdóttir